

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA TRANSPORTU, BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ¹⁾

z dnia2013 r.

w sprawie wymagań dla wyposażenia morskiego²⁾

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. Nr 93, poz. 899 oraz z 2011 r. Nr 228, poz. 1368) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wykaz przepisów międzynarodowych zawierających wymagania dla wyposażenia morskiego;
- 2) rodzaj wyposażenia morskiego podlegającego procedurom oceny zgodności;
- 3) procedury oceny zgodności dla wyposażenia morskiego;
- 4) metody badań wyposażenia morskiego;
- 5) wzór znaku zgodności i sposób jego umieszczania na wyposażeniu morskim.

§ 2. Wykaz przepisów międzynarodowych zawierających wymagania dla wyposażenia morskiego określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Wyposażenie morskie podlegające procedurom oceny zgodności, wymagania oraz normy dotyczące metod badań wyposażenia morskiego określa załącznik do dyrektywy Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków (Dz. Urz. WE L 46 z 17.02.1997, str. 25, z późn. zm.).

2. W procedurach oceny zgodności mogą być stosowane Polskie Normy wprowadzające normy wskazane w załączniku, o którym mowa w ust. 1.

§ 4. 1. Wyposażenie morskie, przed wprowadzeniem do obrotu, poddaje się następującym procedurom oceny zgodności:

- 1) badaniu typu WE (moduł B) oraz zgodnie z wyborem producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela, procedurom:

¹⁾ Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej kieruje działem administracji rządowej – gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 248, poz. 1494 oraz z 2012 r. poz. 1396).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia dokonują w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień dyrektywy Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków (Dz. Urz. WE L 46 z 17.02.1997, str. 25, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 3, str. 3, z późn. zm.).

- a) zapewnienia jakości produkcji (moduł D) albo
 - b) zapewnienia jakości wyrobu (moduł E) albo
 - c) weryfikacją wyrobu (moduł F);
- 2) weryfikacji jednostkowej wyrobu (moduł G) dla wyrobów produkowanych jednostkowo lub w małych ilościach.

2. Procedury oceny zgodności, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 5. W procedurach oceny zgodności, o których mowa w § 4, uczestniczą notyfikowane jednostki certyfikujące, jednostki kontrolujące oraz laboratoria, zwane dalej „jednostkami notyfikowanymi”.

§ 6. Po przeprowadzeniu odpowiedniej procedury oceny zgodności, o której mowa w § 4, producent lub jego upoważniony przedstawiciel wystawia pisemną deklarację zgodności.

§ 7. 1. Przed wprowadzeniem wyposażenia morskiego do obrotu producent lub jego upoważniony przedstawiciel umieszcza na wyposażeniu znak zgodności.

2. Po znaku zgodności umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej przeprowadzającej procedurę oceny zgodności, jeżeli jednostka ta była zaangażowana w kontrolę produkcji, oraz dwie ostatnie cyfry roku, w którym znak zgodności został naniesiony. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej jest umieszczany albo przez tę jednostkę, albo przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela.

3. Wzór znaku zgodności określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

4. Znak zgodności umieszcza się na wyposażeniu morskim lub na jego tabliczce znamionowej tak, aby był widoczny, czytelny i trwały przez czas użytkowania wyposażenia. W przypadku, gdy nie jest to możliwe lub nie ma gwarancji zapewnienia tych warunków, znak zgodności umieszcza się na opakowaniu wyposażenia, etykiecie lub ulotce

5. Znak zgodności umieszcza się na wyposażeniu morskim w końcowej fazie produkcji.

§ 8. Wyposażenie morskie określone w kolumnie 1 załącznika A.1 do dyrektywy Komisji 2012/32/UE z dnia 25 października 2012 r. zmieniającej dyrektywę Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków (Dz. Urz. UE L 312 z 10.11.2012, str. 1), jako „nowa pozycja” lub jako przeniesione z załącznika A.2, wyprodukowane przed dniem 30 listopada 2013 r. zgodnie z procedurami przewidzianymi dla uznania typu obowiązującymi na terytorium Rzeczypospolitej Polski lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej może być umieszczane na statku lub wprowadzane na rynek nie dłużej niż przez dwa lata po tym terminie.

§ 9. 1. Traci moc rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie wymagań dla wyposażenia morskiego (Dz. U. Nr 103, poz. 1092, z późn. zm.³).

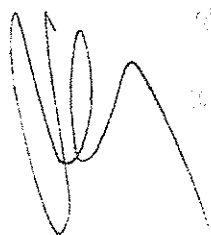
³ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 107, poz. 889, z 2010 r. Nr 111, poz. 739, z 2011 Nr 119, poz. 689 oraz z 2012 r. poz. 1097.

2. Pozostają w mocy przepisy § 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 czerwca 2011 r., zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymagań dla wyposażenia morskiego (Dz. U. Nr. 119, poz. 689) oraz § 2 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 14 września 2012 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymagań dla wyposażenia morskiego (Dz. U. poz. 1097).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 listopada 2013 r.

**MINISTER TRANSPORTU,
BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ**

za zgodność pod względem
formalnym i redakcyjnym

Załączniki do rozporządzenia
 Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej
 z dnia 2013 r. (poz.....)

Załącznik nr 1

WYKAZ PRZEPISÓW MIĘDZYNARODOWYCH ZAWIERAJĄCYCH WYMAGANIA
 DLA WYPOSAŻENIA MORSKIEGO

OZNACZENIE	TYTUŁ
Cyrkularz IMO MEPC.1/Circ. 638	Tymczasowe wytyczne stosowania Kodeksu technicznego NO _x 2008
Cyrkularz IMO MEPC.1/Circ. 643	Zharmonizowane wdrożenie znowelizowanych wytycznych oraz wymagań dla urządzeń do zapobiegania zanieczyszczeniom z przestrzeni zęz maszynowych statków podczas procesu zatwierdzania typu
Cyrkularz IMO MSC.1/Circ.1242	Wytyczne zatwierdzania stałych systemów wykrywania pożaru i pożarowych instalacji gaśniczych dla balkonów kabinowych
Cyrkularz IMO MSC.1/Circ.1312	Poprawione wytyczne do wykonywania, kryteriów dotyczących testów oraz przeglądów dla koncentratorów pianowych stałych instalacji gaśniczych
Cyrkularz IMO MSC.1/Circ. 1317	Stosowanie zatwierdzeń dla istniejących instalacji zgodnie z znowelizowanymi wytycznymi w zakresie zatwierdzania stałych gazowych instalacji gaśniczych równoważnych do wymaganych przez SOLAS 74 dla przedziałów maszynowych i pompowni ładunkowych (MSC.1/Circ.848)
Cyrkularz IMO MSC/Circ.1016	Stosowanie wymagań prawidła III/26 SOLAS dotyczących szybkich łodzi ratowniczych i urządzeń ratowniczych na statkach pasażerskich ro-ro
Cyrkularz IMO MSC/Circ.1094	Stosowanie wymagań prawidła III/26 SOLAS dotyczących szybkich łodzi ratowniczych na statkach pasażerskich ro-ro
Cyrkularz IMO MSC/Circ.1239	Ujednolicone interpretacje do rozdziału II-2 SOLAS dotyczące ochrony przeciwpożarowej
Cyrkularz IMO MSC/Circ.1275	Ujednolicone interpretacje do rozdziału II-2 Konwencji SOLAS w zakresie ilości i rozmieszczenia na statku przenośnych środków gaśniczych
Cyrkularz IMO MSC/Circ.1276	Ujednolicone interpretacje do rozdziału II-2 Konwencji SOLAS
Cyrkularz IMO MSC/Circ.353	Znowelizowane wytyczne dotyczące instalacji gazu obojętnego * uzupełnione MSC/Cir.387
Cyrkularz IMO MSC/Circ.387	Znowelizowane wytyczne dotyczące instalacji gazu obojętnego
Cyrkularz IMO MSC/Circ.450 Rev.1	Czynniki brane pod uwagę podczas projektowania elementów wentylacji zbiorników ładunkowych
Cyrkularz IMO MSC/Circ.485	Ujednolicone interpretacje dotyczące wymagań dla instalacji gazu obojętnego spełniających wymagania SOLAS 74

Cyrkularz IMO MSC/Circ.670	Wytyczne dotyczące eksploatacji oraz kryteria prób i przeglądów koncentratorów pianowych dla stałych instalacji gaśniczych
Cyrkularz IMO MSC/Circ.677	Poprawione wymagania dotyczące projektowania, prób i umiejscowienia urządzeń zapobiegających przedostawaniu się płomienia do zbiorników ładunkowych na zbiornikowcach
Cyrkularz IMO MSC/Circ.731	Znowelizowane czynniki brane pod uwagę przy projektowaniu zbiorników podczas wentylacji oraz wpuszczeniu gazów
Cyrkularz IMO MSC/Circ.773	Urządzenia do podejmowania pilota
Cyrkularz IMO MSC/Circ.809	Zalecenia dotyczące namiotowych dwustronnych tratw ratunkowych, samoodwracalnych tratw ratunkowych i szybkich łodzi ratowniczych, łącznie z testami na pasażerskich statkach ro-ro
Cyrkularz IMO MSC/Circ.810	Wytyczne dla środków ratunkowych na statkach pasażerskich ro-ro
Cyrkularz IMO MSC/Circ.811	Urządzenia umożliwiające spłynięcie tratw ratunkowych
Cyrkularz IMO MSC/Circ.847	Interpretacje do niesprecyzowanych określeń i nazewnictwa użytego w rozdziale II-2 Konwencji SOLAS
Cyrkularz IMO MSC/Circ.848	Znowelizowane wytyczne zatwierdzania elementów równoważnych stałych gazowych instalacji gaśniczych, jak podano w rozdziale II-2 SOLAS 74 dla przedziałów maszynowych i pomieszczeń pompowni ładunkowych
Cyrkularz IMO MSC/Circ.849	Wytyczne dotyczące wykonania, umiejscowienia i użytkowania awaryjnych, ucieczkowych aparatów oddechowych (EEBDs)
Cyrkularz IMO MSC/Circ.862	Wyjaśnienia dotyczące niektórych wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla urządzeń systemu GMDSS
Cyrkularz IMO MSC/Circ.912	Interpretacje wymagań dla stałych instalacji tryskaczowych na jednostkach szybkich
Cyrkularz IMO MSC/Circ.913	Wytyczne dotyczące zatwierdzania elementów stałych lokalnych instalacji gaśniczych wodnych dla przedziałów maszynowych kategorii „A”
Cyrkularz IMO MSC/Circ. 980	Ujednoliconą oceną morskich środków ratowniczych i formularze dla prób tych środków
Cyrkularz IMO MSC/Circ.1102	Interpretacje Kodeksu jednostek szybkich (HSC Code 2000) oraz Rozdziału X SOLAS
Cyrkularz IMO SN.1/Circ. 266	Obsługa oprogramowania systemu zobrazowania map elektronicznych i informacji nawigacyjnej (ECDIS)
ITU-R M.1173 (10/95)	Charakterystyka techniczna nadajników jednowstęgowych wykorzystywanych dla radiotelefoni w paśmie między 1 606,5 kHz (1 605 Region 2) i 4 000 kHz oraz między 4 000 kHz i 27 500 kHz w morskiej służbie ruchomej
ITU-R M.1177-3 (06/03)	Techniki pomiarów niepożądanych emisji systemów radarowych
ITU-R M.1371-3 (06/07)	Charakterystyka techniczna automatycznego systemu identyfikacji stosującego wielokrotny dostęp z podziałem czasu w paśmie VHF w morskiej służbie ruchomej
ITU-R M.476-5 (10/95)	Urządzenia wąskopasmowej telegrafii dalekopisowej wykorzystywane w morskiej służbie ruchomej
ITU-R M.489-2	Charakterystyka techniczna urządzeń radiotelefonicznych VHF

(10/95)	pracujących w morskiej służbie ruchomej z odstępem między kanałami 25 kHz
ITU-R M.491-1 (07/86)	Przetwarzanie numeru identyfikacyjnego na identyfikatory dla wąskopasmowej telegrafii dalekopisowej w morskiej służbie ruchomej
ITU-R M.492-6 (10/95)	Procedury eksploatacyjne przy stosowaniu urządzeń telegrafii dalekopisowej w morskiej służbie ruchomej
ITU-R M.493-12 (03/07)	System cyfrowego selektywnego wywołania stosowany w morskiej służbie ruchomej
ITU-R M.540-2 (06/90)	Eksploatacyjne i techniczne charakterystyki systemu wąskopasmowej telegrafii dalekopisowej do rozgłaszania ostrzeżeń nawigacyjnych i meteorologicznych oraz pilnych informacji dla statków
ITU-R M.541-8 (10/97)	Procedury operacyjne stosowane przy obsłudze urządzeń cyfrowego selektywnego wywołania w morskiej służbie ruchomej
ITU-R M.542.1 (07/82)	Łączność wewnętrzna na statku za pomocą radiotelefonu przenośnego
ITU-R M.625-3 (10/95)	Urządzenia wąskopasmowej telegrafii dalekopisowej wykorzystujące identyfikację automatyczną w morskiej służbie ruchomej
ITU-R M.628-3 (11/93)	Charakterystyka techniczna transpondera radarowego wykorzystywanego do poszukiwania i ratowania
ITU-R M.633-2 (05/00)	Charakterystyka satelitarnej transmisji radiopławy ratunkowej (EPIRB) pracującej w paśmie 406 MHz z wykorzystaniem satelitów na orbitach biegunowych
ITU-R M.688 (06/90)	Charakterystyka techniczna systemu wąskopasmowej telegrafii dalekopisowej do rozgłaszania morskich informacji bezpieczeństwa na pełnym morzu w paśmie wysokich częstotliwości i poprzez system NAVTEX
ITU-R M.689-2 (11/93)	Międzynarodowe morskie systemy radiotelefoniczne VHF z automatycznymi urządzeniami DSC
ITU-R M.690-1 (10/95)	Charakterystyka techniczna radiopławy ratunkowej (EPIRB) wykorzystującej łączność satelitarną o częstotliwości fali nośnej 121,5 MHz i 243 MHz
Konwencja ICAO (przepisy radiowe)	Konwencja Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego
Rezolucja IMO A.123(V)	Zalecenia dla stałych systemów gaśniczych dla pomieszczeń kategorii specjalnych
Rezolucja IMO A.278(VIII)	Dodatek do zaleceń dla wymagań techniczno-eksploatacyjnych dotyczących radarowych urządzeń nawigacyjnych
Rezolucja IMO A.342(IX)	Zalecenia do wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla pilotów automatycznych
Rezolucja IMO A.382(X)	Kompasy magnetyczne: normy dotyczące eksploatacji i wykonania
Rezolucja IMO A.385(X)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla radiotelefonów VHF
Rezolucja IMO A.424(XI)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla żyrokompasów
Rezolucja IMO A.524(13)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla odbiornika nasłuchowego VHF
Rezolucja IMO	Użycie transponderów radarowych do celów poszukiwawczych

A.530(13)	i ratowniczych
Rezolucja IMO A.567(14)	Wymagania dotyczące instalacji gazu obojętnego na chemikaliowcach
Rezolucja IMO A.570(14)	Uznawanie naziemnych stacji okrętowych
Rezolucja IMO A.658(16)	Zalecenia dotyczące oznakowania środków ratunkowych taśmami odblaskowymi
Rezolucja IMO A.662(16)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla urządzeń do zwalniania i uruchamiania samopływających radiopław ratunkowych
Rezolucja IMO A.664(16)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla urządzeń do odbioru rozszerzonych wywołań grupowych
Rezolucja IMO A.687(17)	Wymagania dotyczące badań pożarowych dla określenia zapalności wstępnych (gruntowych) powłok malarskich pokładów
Rezolucja IMO A.694(17)	Ogólne wymagania dla urządzeń radiowych stanowiących część systemu GMDSS i dla elektronicznych pomocy nawigacyjnych.
Rezolucja IMO A.696(17)	Wymagania homologacyjne dla radiopław ratunkowych (EPIRB) wykorzystujących łączność satelitarną pracujących w systemie COSPAS-SARSAT
Rezolucja IMO A.699(17)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla systemu powiadamiania i koordynacji morskich informacji o bezpieczeństwie z wykorzystaniem krótkofalowej wąskopasmowej telegrafii dalekopisowej
Rezolucja IMO A.700(17)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla urządzeń wysokopasmowej telegrafii dalekopisowej HF do odbioru ostrzeżeń nawigacyjnych i meteorologicznych oraz informacji pilnych dla statku (MSI)
Rezolucja IMO A.752(18)	Wytyczne do oceny, badania i stosowania elementów systemu oświetlenia dolnego na statkach pasażerskich
Rezolucja IMO A.753(18)	Wytyczne do stosowania przewodów z materiałów innych niż stal na statkach
Rezolucja IMO A.800(19)	Znowelizowane wytyczne do zatwierdzania systemów tryskaczowych równoważnych do podanych w prawie II-2/12 SOLAS
Rezolucja IMO A.802(19)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla transponderów radarowych dla jednostek ratunkowych do stosowania w akcjach poszukiwania i ratownictwa
Rezolucja IMO A.803(19)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla urządzeń radiowych VHF do łączności fonicznej i cyfrowego selektywnego wywołania
Rezolucja IMO A.804(19)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla okrętowych urządzeń radiowych MF do łączności fonicznej i cyfrowego selektywnego wywołania
Rezolucja IMO A.806(19)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla okrętowych urządzeń radiowych MF/HF do łączności fonicznej, wąskopasmowej telegrafii dalekopisowej i cyfrowego selektywnego wywołania
Rezolucja IMO A.807(19)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla naziemnych stacji okrętowych INMARSAT-C do nadawania i łączności dalekopisowej
Rezolucja IMO A.808(19)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla naziemnych stacji okrętowych dla łączności dwukierunkowej
Rezolucja IMO A.809(19)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla radiotelefonów VHF do łączności dwukierunkowej z jednostkami ratowniczymi

Rezolucja IMO A.810(19)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla samopływających radiopław ratunkowych (EPIRB) wykorzystujących łączność satelitarną pracujących na częstotliwości 406 MHz
Rezolucja IMO A.817(19)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla systemu map elektronicznych i informacji nawigacyjnej (ECDIS)
Rezolucja IMO A.818(19)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla odbiorników systemu Loran-C i Czajka
Rezolucja IMO A.820(19)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne urządzeń radarowych na jednostkach szybkich
Rezolucja IMO A.821(19)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla żyrokompasów montowanych na jednostkach szybkich
Rezolucja IMO A.822(19)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla automatycznych pilotów na jednostkach szybkich
Rezolucja IMO A.823(19)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla radarowych automatycznych systemów akwizycji i śledzenia ech (ARPA)
Rezolucja IMO A.824(19)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla urządzeń do pomiaru prędkości i przebytej drogi
Rezolucja IMO A.861(20)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla statkowych rejestratorów danych z podróży (VDRs)
Rezolucja IMO A.889(21)	Urządzenia do podejmowania pilota
Rezolucja IMO A.951(23)	Poprawione wytyczne w zakresie morskich gaśnic przenośnych Znowelizowane wytyczne dotyczące morskich gaśnic przenośnych
Rezolucja IMO MEPC.103(49)	Wytyczne dla procedury weryfikacji NO _x na statku z wykorzystaniem metody bezpośredniego pomiaru i kontroli
Rezolucja IMO MEPC.107(49)	Znowelizowane wytyczne oraz wymagania techniczne dla urządzeń zapobiegających zanieczyszczeniom pochodzącym z zęz statkowych
Rezolucja IMO MEPC.108(49)	Znowelizowane wytyczne i wymagania techniczne dla systemów kontrolno-pomiarowych zrzutu oleju dla zbiornikowców olejowych
Rezolucja IMO MEPC.159(55)	Zmienione wytyczne w sprawie zastosowania norm oraz prób oczyszczalni ścieków fekalnych
Rezolucja IMO MEPC.170(57)	Wytyczne dla okrętowych systemów oczyszczania gazów spalinowych
Rezolucja IMO MEPC.177(58)	Zmiany do Kodeksu technicznego kontroli emisji tlenu azotu z okrętowych silników wysokoprężnych (Kodeks techniczny NO _x 2008)
Rezolucja IMO MEPC.2(VI)	Zalecenia dotyczące międzynarodowych norm czystości dla usuwanych ścieków oraz wytyczne dotyczące konstrukcji i prób oczyszczalni ścieków fekalnych
Rezolucja IMO MEPC.5(XIII)	Wymagania dla wykrywaczy powierzchni rozdziału olej/woda
Rezolucja IMO MEPC.76(40)	Standardowe wymagania techniczne dla spalarek okrętowych
Rezolucja IMO MSC.112(73)	Znowelizowane warunki techniczne dla okrętowych urządzeń odbiorczych satelitarnego systemu określania pozycji (GPS)
Rezolucja IMO MSC.113(73)	Znowelizowane warunki techniczne dla okrętowych urządzeń odbiorczych systemu GLONASS
Rezolucja IMO MSC.114(73)	Znowelizowane warunki techniczne dla okrętowych różnicowych urządzeń odbiorczych DGPS i DGLONASS morskich radiopław

Rezolucja IMO MSC.116(73)	Warunki techniczne układu przekazywania informacji o kursie
Rezolucja IMO MSC.148(77)	Znowelizowane wymagania dla urządzeń do odbioru morskich informacji bezpieczeństwa w wąskopasmowej telegrafii dalekopisowej
Rezolucja IMO MSC.149(77)	Znowelizowane wymagania techniczne dla przenośnych aparatów UKF przeznaczonych do środków ratunkowych
Rezolucja IMO MSC.163(78)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla statkowych uproszczonych rejestratorów danych z podróży (S-VDR)
Rezolucja IMO MSC.164(78)	Wymagania dla reflektorów radarowych instalowanych na statku po dniu 1 lipca 2005 r.
Rezolucja IMO MSC.191(79)	Standardy do przedstawiania informacji nawigacyjnych na statku – wyświetlacze nawigacyjne
Rezolucja IMO MSC.192(79)	Znowelizowane wymagania dla wyposażenia radarowego Znowelizowane wymagania techniczno-eksploatacyjne dla wyposażenia radarowego
Rezolucja IMO MSC.214(81)	Poprawki do standardów okrętowych rejestratorów danych podróży (VDR) oraz uproszczonych rejestratorów danych z podróży (S-VDR)
Rezolucja IMO MSC.224(VII)	Wymagania techniczno-eksploatacyjne dla echosond
Rezolucja IMO MSC.232(82)	Znowelizowane wymagania dla systemów obrazowania map elektronicznych i informacji (ECDIS)
Rezolucja IMO MSC.253(83)	Wymagania dla świateł nawigacyjnych, kontrolki oraz wyposażenia wspomagającego
Rezolucja IMO MSC.36(63)	Międzynarodowy kodeks bezpieczeństwa jednostek szybkich (Kodeks HSC, 1994)
Rezolucja IMO MSC.44(65)	Wymagania dla stałych instalacji tryskaczowych na jednostkach szybkich
Rezolucja IMO MSC.48(66)	Międzynarodowy kodeks środków ratunkowych (Kodeks LSA)
Rezolucja IMO MSC.61(67)	Międzynarodowy kodeks stosowania procedur prób ogniowych (Kodeks FTP)
Rezolucja IMO MSC.64(67)	Zalecenia dla nowych i poprawionych wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla systemu mostka zintegrowanego
Rezolucja IMO MSC.74(69)	Przyjęcie nowych i poprawionych wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla systemów automatycznej identyfikacji
Rezolucja IMO MSC.80(70)	Przyjęcie nowych wymagań techniczno-eksploatacyjnych dla łączności radiowej statków w operacjach SAR
Rezolucja IMO MSC.81(70)	Próby środków ratunkowych
Rezolucja IMO MSC.94(72)	Warunki techniczne dla noktowizorów przeznaczonych na jednostki szybkie (HSC)
Rezolucja IMO MSC.96(72)	Poprawki do warunków wykonania urządzeń do pomiarów prędkości i przebytej drogi
Rezolucja IMO MSC.97(73)	Międzynarodowy kodeks bezpieczeństwa jednostek szybkich (Kodeks HSC, 2000)
Rezolucja IMO MSC.98(73)	Międzynarodowy kodeks systemów bezpieczeństwa pożarowego (Kodeks FSS)

Rezolucja IMO MSC/Circ.1006	Wytyczne do procedury prób ogniowych materiałów trudno palnych przeznaczonych do budowy łodzi ratunkowych
Rezolucja IMO MSC/Circ.1036	Ujednolicone interpretacje do Międzynarodowego kodeksu stosowania procedur prób ogniowych (FTP Code) i związanych z nim metod badań pożarowych
Rezolucja IMO MSC/Circ.1120	Ujednolicone interpretacje do rozdziału II-2 Konwencji SOLAS, Kodeksów FSS i FTP oraz do związanych z nimi procedur prób ogniowych
Rezolucja IMO MSC/Circ.922	Warunki techniczne wykonania i prób pasów ratunkowych z ochroną cieplną

PROCEDURY OCENY ZGODNOŚCI DLA WYPOSAŻENIA MORSKIEGO

1. Badanie typu WE (moduł B)

- 1.1. Badanie typu WE jest procedurą, w wyniku której jednostka notyfikowana ocenia i poświadcza, że próbka reprezentatywna dla rozpatrywanej produkcji, zwana dalej „typem”, spełnia wymagania mających zastosowanie dokumentów i norm.
- 1.2. Wniosek o przeprowadzenie badania typu WE jest składany w jednostce notyfikowanej przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela, zwanego dalej „wnioskodawcą”. Wniosek ten zawiera:
- 1) nazwę i adres producenta oraz nazwę i adres jego upoważnionego przedstawiciela;
 - 2) pisemne oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej;
 - 3) dokumentację techniczną, o której mowa w pkt 1.4.
- 1.3. Wnioskodawca przekazuje do dyspozycji jednostki notyfikowanej próbkę reprezentatywną dla danej produkcji. Jednostka notyfikowana może zażądać następných próbek, jeżeli wymaga tego program badań.
- 1.4. Dokumentacja techniczna umożliwiająca przeprowadzenie oceny zgodności wyrobu z wymaganiami odpowiednich dokumentów i norm zawiera projekt konstrukcyjny, normy dotyczące budowy oraz opis produkcji, instalowania i funkcjonowania wyrobu zgodnie z wykazem określonym w pkt 6.
- 1.5. Jednostka notyfikowana:
- 1) sprawdza dokumentację techniczną i weryfikuje, czy typ został wykonany zgodnie z dokumentacją techniczną;
 - 2) przeprowadza lub zleca przeprowadzenie odpowiednich badań i prób w celu sprawdzenia, czy spełnione są wskazane w rozporządzeniu wymagania odpowiednich dokumentów i norm;
 - 3) uzgadnia z wnioskodawcą miejsce, gdzie będą przeprowadzone badania i próby.
- 1.6. Jeżeli typ spełnia wymagania określone w dokumentach i normach przywołanych w załączniku nr 2, jednostka notyfikowana wystawia świadectwo badania typu WE. W świadectwie podaje się nazwę i adres producenta, dane techniczne, dane umożliwiające identyfikację badanego typu, wnioski z badań i warunki ważności świadectwa. Do świadectwa badania typu WE jednostka notyfikowana załącza wykaz dokumentów składających się na dokumentację techniczną.
- 1.7. W przypadku odmowy wydania świadectwa badania typu WE jednostka notyfikowana podaje przyczyny odmowy.
- 1.8. Jeżeli, po odmowie wydania świadectwa badania typu WE, producent ponownie wystąpi do jednostki notyfikowanej o wydanie świadectwa badania typu WE, to wystąpienie powinno zawierać dokumentację techniczną, oryginały sprawozdań z badań, przyczyny wcześniejszej odmowy oraz szczegóły zmian wprowadzonych w wyposażeniu.
- 1.9. W przypadku wprowadzenia zmian w wyrobie posiadającym świadectwo badania typu WE wnioskodawca informuje o tym jednostkę notyfikowaną. Jeżeli zmiany te mogą wpłynąć na zgodność z zasadniczymi wymaganiami lub na warunki ważności świadectwa badania typu WE, wymagane jest dodatkowe zatwierdzenie w postaci załącznika do oryginalnego świadectwa badania typu WE.
- 1.10. Jednostka notyfikowana, na żądanie organu wyspecjalizowanego lub innych jednostek notyfikowanych, przekazuje stosowne informacje o wydanych świadectwach badania typu WE i załącznikach do nich oraz o ich wycofaniu.
- 1.11. Jednostka notyfikowana może, na wniosek innej jednostki notyfikowanej, przekazać kopie świadectw badania typu WE z załącznikami.
- 1.12. Okres przechowywania dokumentacji dotyczącej wyrobów oraz wyników dokonanej oceny zgodności wynosi 10 lat po wyprodukowaniu ostatniego wyrobu danego typu.

2. Zapewnienie jakości produkcji (moduł D)

2.1. Producent spełniający wymagania określone w pkt 2.4 zapewnia i oświadcza, że dany wyrób jest zgodny z typem określonym w świadectwie badania typu WE.

2.2. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel nanosi na każdym wyrobie znak zgodności i wystawia pisemną deklarację zgodności.

2.3. Obok znaku zgodności umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za nadzór, o którym mowa w pkt 2.6.

2.4. Producent posiada certyfikowany system jakości dla produkcji i kontroli końcowej, o którym mowa w pkt 2.5, i jest przedmiotem nadzoru, o którym mowa w pkt 2.6.

2.5. System jakości

2.5.1. Producent składa w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej wniosek o dokonanie oceny systemu jakości w zakresie rozpatrywanych wyrobów.

2.5.2. Wniosek musi zawierać:

- 1) wszystkie istotne informacje na temat danej kategorii wyrobów;
- 2) dokumentację systemu jakości;
- 3) dokumentację techniczną i kopię świadectwa badania typu WE.

2.5.3. System jakości zapewnia zgodność wyrobów z typem określonym w świadectwie badania typu WE.

2.5.4. Wszystkie elementy systemu jakości, wymagania i postanowienia przyjęte przez producenta powinny być udokumentowane w formie pisemnej polityki jakości oraz pisemnych procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości powinna umożliwiać zrozumienie programów i planów jakości, ksiąg jakości i zapisów. Powinna ona zawierać opisy:

- 1) celów jakości, struktury organizacyjnej, odpowiedzialności i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości wyrobów;
- 2) procesów, technik i procedur stosowanych w produkcji, kontroli jakości i zapewnieniu jakości;
- 3) badań i prób przeprowadzanych przed, w trakcie i po zakończeniu produkcji oraz częstotliwości ich przeprowadzania;
- 4) zapisów dotyczących jakości, takich jak sprawozdania z kontroli, dane do badań, dane do kalibracji, potwierdzenia kwalifikacji personelu;
- 5) metod monitorowania osiągania wymaganej jakości wyrobów i skutecznego działania systemu jakości.

2.5.5. Jednostka notyfikowana przeprowadza audyty systemu jakości w celu oceny, czy spełnione są wymagania określone w pkt 2.5.3 i 2.5.4, przyjmując domniemanie, że system jakości, w którym zastosowano odpowiednie normy zharmonizowane zapewnia spełnienie tych wymagań.

2.5.6. W skład zespołu audytorów wchodzi co najmniej jedna osoba posiadająca doświadczenie w ocenie technologii danego wyrobu. Audyt obejmuje wizytę w zakładzie producenta.

2.5.7. Jednostka notyfikowana informuje producenta o wyniku audytu oraz przedstawia decyzję wraz z uzasadnieniem.

2.5.8. Producent wypełnia zobowiązania wynikające z uznanego systemu jakości i zapewnia, że system jakości jest adekwatny i skuteczny.

2.5.9. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel informuje jednostkę notyfikowaną, która uznała system jakości, o wszystkich planowanych zmianach w systemie jakości.

2.5.10. Jednostka notyfikowana rozpatruje planowane zmiany i ocenia, czy po tych zmianach system jakości będzie w dalszym ciągu spełniał wymagania określone w pkt 2.5.3 i 2.5.4, czy też wymagany będzie ponowny audyt.

2.5.11. Jednostka notyfikowana powiadamia producenta o swojej decyzji. Powiadomienie zawiera wnioski z oceny i uzasadnienie decyzji.

2.6. Nadzór przez jednostkę notyfikowaną.

2.6.1. Celem nadzoru przez jednostkę notyfikowaną jest upewnienie się, że producent wypełnia zobowiązania wynikające z uznanego systemu jakości.

2.6.2. Producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do stanowisk produkcji, kontroli, badań i składowania w celu przeprowadzenia audytu oraz dostarcza wszelkie niezbędne informacje, a w szczególności:

- 1) dokumentację systemu jakości;
- 2) zapisy dotyczące jakości, takie jak sprawozdania z kontroli, dane do badań, dane do kalibracji, potwierdzenia kwalifikacji personelu.

2.6.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza audyty okresowe w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości. Raport z audytu jest przekazywany producentowi.

2.6.4. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać niezapowiedziane wizytacje u producenta. Podczas wizytacji jednostka notyfikowana może, jeżeli uzna za konieczne, przeprowadzić lub spowodować przeprowadzenie badań w celu sprawdzenia, czy system jakości działa prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi raport z wizyty i sprawozdanie z badań, jeżeli były one przeprowadzone.

2.7. Okres przechowywania dokumentacji dotyczącej wyrobów oraz wyników dokonanej oceny zgodności wynosi 10 lat po wyprodukowaniu ostatniego wyrobu danego typu.

2.8. Jednostka notyfikowana, na żądanie organu wyspecjalizowanego lub innych jednostek notyfikowanych, przekazuje stosowne informacje dotyczące wydanych i wycofanych certyfikatów systemu jakości.

3. Zapewnienie jakości wyrobu (moduł E)

3.1. Producent spełniający wymagania określone w pkt 3.4 zapewnia i oświadcza, że dany wyrób jest zgodny z typem określonym w świadectwie badania typu WE.

3.2. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel nanosi na każdym wyrobie znak zgodności i wystawia pisemną deklarację zgodności.

3.3. Obok znaku zgodności umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za nadzór, o którym mowa w pkt 3.6.

3.4. Producent posiada certyfikowany system jakości dla kontroli końcowej, o którym mowa w pkt 3.5, i jest przedmiotem nadzoru, o którym mowa w pkt 3.6.

3.5. System jakości

3.5.1. Producent składa w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej wniosek o dokonanie oceny systemu jakości w zakresie rozpatrywanych wyrobów.

3.5.2. Wniosek musi zawierać:

- 1) wszystkie istotne informacje na temat danej kategorii wyrobów;
- 2) dokumentację systemu jakości;
- 3) dokumentację techniczną i kopię świadectwa badania typu WE.

3.5.3. Zgodnie z systemem jakości każdy wyrób jest sprawdzany i poddawany badaniom w celu potwierdzenia jego zgodności z wymaganiami odpowiednich dokumentów i norm.

3.5.4. Wszystkie elementy systemu jakości, wymagania i postanowienia przyjęte przez producenta powinny być udokumentowane w formie pisemnej polityki jakości oraz pisemnych procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości powinna umożliwiać zrozumienie programów i planów jakości, ksiąg jakości i zapisów. Powinna ona zawierać opisy:

- 1) celów jakości, struktury organizacyjnej, odpowiedzialności i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości wyrobów;
- 2) badań i prób przeprowadzanych po zakończeniu produkcji;
- 3) zapisów dotyczących jakości, takich jak sprawozdania z kontroli, dane do badań, dane do kalibracji, potwierdzenia kwalifikacji personelu;
- 4) metod monitorowania skutecznego działania systemu jakości.

3.5.5. Jednostka notyfikowana przeprowadza audyty systemu jakości w celu oceny, czy spełnione są wymagania określone w pkt 3.5.3 i 3.5.4, przyjmując domniemanie, że system jakości, w którym zastosowano odpowiednie normy zharmonizowane, zapewnia spełnienie tych wymagań.

3.5.6. W skład zespołu audytorów wchodzi co najmniej jedna osoba posiadająca doświadczenie w ocenie technologii danego wyrobu. Audyt obejmuje wizytę w zakładzie producenta.

3.5.7. Jednostka notyfikowana informuje producenta o wyniku audytu oraz przedstawia decyzję wraz z uzasadnieniem.

3.5.8. Producent wypełnia zobowiązania wynikające z uznanego systemu jakości i zapewnia, że system jakości jest adekwatny i skuteczny.

3.5.9. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel informuje jednostkę notyfikowaną, która uznała system jakości, o wszystkich planowanych zmianach w systemie jakości.

3.5.10. Jednostka notyfikowana rozpatruje planowane zmiany i ocenia, czy po tych zmianach system jakości będzie w dalszym ciągu spełniał wymagania określone w pkt 3.5.3 i 3.5.4, czy też wymagany będzie ponowny audyt.

3.5.11. Jednostka notyfikowana powiadamia producenta o swojej decyzji. Powiadomienie zawiera wnioski z oceny i uzasadnienie decyzji.

3.6. Nadzór przez jednostkę notyfikowaną

3.6.1. Celem nadzoru przez jednostkę notyfikowaną jest upewnienie się, że producent wypełnia zobowiązania wynikające z uznanego systemu jakości.

3.6.2. Producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do stanowisk kontroli, badań i składowania w celu przeprowadzenia audytu oraz dostarcza wszelkie niezbędne informacje, a w szczególności:

1) dokumentację systemu jakości;

2) dokumentację techniczną;

3) zapisy dotyczące jakości, takie jak sprawozdania z kontroli, dane do badań, dane do kalibracji, potwierdzenia kwalifikacji personelu.

3.6.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza audyty okresowe w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości. Raport z audytu jest przekazywany producentowi.

3.6.4. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać niezapowiedziane wizytacje u producenta. Podczas wizytacji jednostka notyfikowana może, jeżeli uzna za konieczne, przeprowadzić lub spowodować przeprowadzenie badań w celu sprawdzenia, czy system jakości działa prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi raport z wizyty i sprawozdanie z badań, jeżeli były one przeprowadzone.

3.7. Okres przechowywania dokumentacji dotyczącej wyrobów oraz wyników dokonanej oceny zgodności wynosi 10 lat po wyprodukowaniu ostatniego wyrobu danego typu.

3.8. Jednostka notyfikowana, na żądanie organu wyspecjalizowanego lub innych jednostek notyfikowanych, przekazuje stosowne informacje dotyczące wydanych i wycofanych certyfikatów systemu jakości.

4. Weryfikacja wyrobu (moduł F)

4.1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel sprawdza i poświadcza, że wyroby, o których mowa w pkt 4.3, są zgodne z typem określonym w świadectwie badania typu WE.

4.2. Producent podejmuje niezbędne działania w celu zapewnienia, że proces produkcyjny zapewnia zgodność wyrobów z typem określonym w świadectwie badania typu WE. Nanosi on na każdym wyrobie znak zgodności i wystawia pisemną deklarację zgodności.

4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza odpowiednie sprawdzenia i badania w celu stwierdzenia, czy wyrób jest zgodny z wymaganiami odpowiednich dokumentów i norm, albo poprzez sprawdzenie i badania każdego wyrobu, o których mowa w pkt 4.5, albo poprzez sprawdzenie i badania wyrobów według metody statystycznej, o której mowa w pkt 4.6, według wyboru producenta.

4.4. Okres przechowywania dokumentacji dotyczącej wyrobów oraz wyników dokonanej oceny zgodności wynosi 10 lat po wyprodukowaniu ostatniego wyrobu danego typu.

4.5. Weryfikacja przez sprawdzenie i badania każdego wyrobu.

4.5.1. W celu zweryfikowania zgodności wyrobu z typem określonym w świadectwie badania typu WE każdy wyrób jest oddzielnie sprawdzany i poddawany badaniom.

4.5.2. Jednostka notyfikowana nanosi lub powoduje naniesienie na każdym zweryfikowanym wyrobie swojego znaku Identyfikacyjnego i wystawia świadectwo zgodności dotyczące przeprowadzonych badań.

4.5.3. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel udostępnia, na żądanie organu wyspecjalizowanego, świadectwo zgodności wydane przez jednostkę notyfikowaną.

4.6. Weryfikacja statystyczna

4.6.1. Producent przedstawia swoje wyroby do weryfikacji w postaci jednorodnych partii i podejmuje wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia, że proces produkcyjny zapewnia jednorodność każdej wyprodukowanej partii.

4.6.2. Z każdej partii przedstawionej do weryfikacji jest pobierana w sposób losowy próbka. Wyroby z próbki są oddzielnie sprawdzane i poddawane badaniom w celu stwierdzenia, czy są one zgodne z wymaganiami odpowiednich dokumentów i norm oraz w celu podjęcia decyzji o przyjęciu lub odrzuceniu partii.

4.6.3. Jeżeli partia wyrobów zostanie przyjęta, jednostka notyfikowana nanosi lub powoduje naniesienie na każdym wyrobie, z wyjątkiem tych, których próbka nie spełniła wymagań, swojego znaku identyfikacyjnego i wystawia świadectwo zgodności dotyczące przeprowadzonych badań.

4.6.4. Jeżeli partia wyrobów zostanie odrzucona, jednostka notyfikowana powiadamia organ wyspecjalizowany. W przypadku częstego odrzucania partii jednostka notyfikowana może zawiesić weryfikację statystyczną.

4.6.5. Za zgodą jednostki notyfikowanej producent może nanosić jej numer identyfikacyjny podczas procesu produkcyjnego.

4.6.6. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel udostępnia, na żądanie organu wyspecjalizowanego, świadectwo zgodności wydane przez jednostkę notyfikowaną.

5. Weryfikacja jednostkowa (moduł G)

5.1. Producent zapewnia i oświadcza, że wyrób, dla którego zostało wystawione świadectwo, o którym mowa w pkt 5.2, jest zgodny z wymaganiami mających zastosowanie dokumentów i norm. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel nanosi na każdym wyrobie znak zgodności i wystawia pisemną deklarację zgodności.

5.2. Jednostka notyfikowana sprawdza oddzielnie każdy wyrób i przeprowadza badania w celu stwierdzenia, czy wyrób jest zgodny z wymaganiami odpowiednich dokumentów i norm.

5.3. Jednostka notyfikowana nanosi lub powoduje naniesienie na zweryfikowanym wyrobie swojego znaku identyfikacyjnego i wystawia świadectwo zgodności dotyczące przeprowadzonych badań.

5.4. Dokumentacja techniczna wyrobu powinna umożliwić ocenę zgodności z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu oraz umożliwić zrozumienie projektu i procesu produkcji, a także działania wyrobu.

6. Dokumentacja techniczna dostarczana jednostce notyfikowanej przez producenta

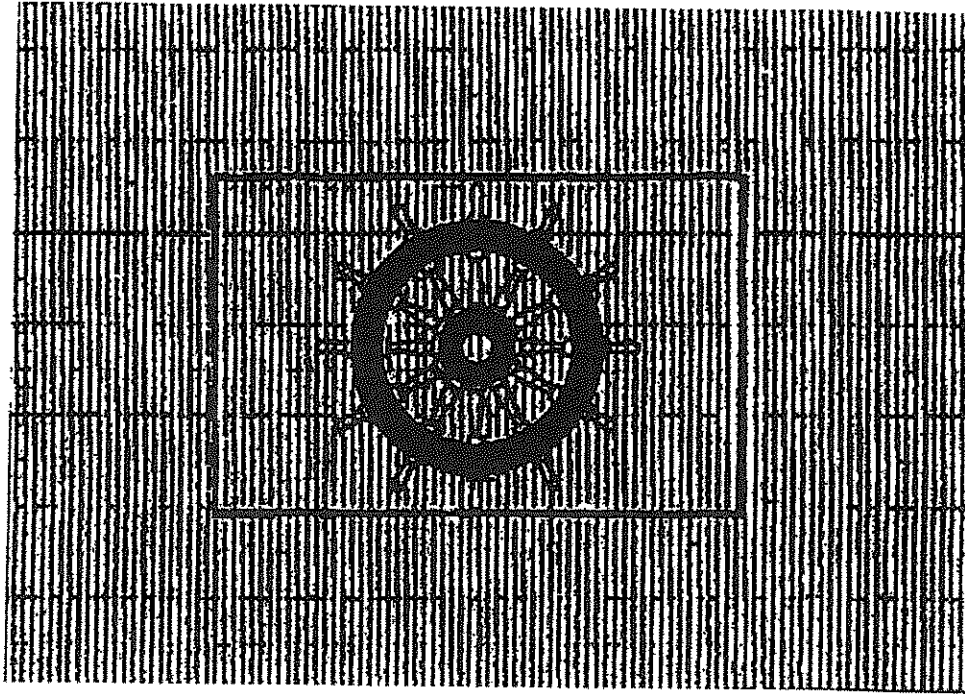
6.1. Dokumentacja techniczna dostarczana jednostce notyfikowanej przez producenta powinna zawierać dane dotyczące konstrukcji, produkcji i działania wyrobu umożliwiające ocenę zgodności z wymaganiami odpowiednich dokumentów i norm, a w szczególności:

- 1) ogólny opis wyrobu;
- 2) koncepcję konstrukcyjną oraz rysunki wykonawcze i schematy części, podzespołów i obwodów;
- 3) opisy i objaśnienia niezbędne do zrozumienia rysunków i schematów oraz działania wyrobu;
- 4) wyniki wykonanych obliczeń konstrukcyjnych i sprawdzeń;
- 5) niezależne sprawozdania z badań;
- 6) instrukcje instalowania, obsługi i konserwacji.

6.2. Ponadto, tam gdzie to ma zastosowanie, dokumentacja powinna zawierać:

- 1) atesty dla części i podzespołów wchodzących w skład danego wyrobu;
- 2) atesty i certyfikaty dotyczące metod produkcji, kontroli i monitorowania wyrobu;
- 3) inne dokumenty ułatwiające jednostce notyfikowanej ocenę wyrobu.

WZÓR ZNAKU ZGODNOŚCI

W przypadku zmniejszania lub powiększania znaku zgodności należy zachować proporcje podane na powyższym rysunku.

Wysokość znaku zgodności nie powinna być mniejsza niż 5 mm.

Dla małych wyrobów dopuszcza się możliwość odstępiania od minimalnego wymiaru.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w sprawie wymagań dla wyposażenia morskiego, zwanego dalej „projektem rozporządzenia”, wykonuje upoważnienie ustawowe zawarte w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. Nr 93, poz. 899 oraz z 2011 r. Nr 228, poz. 1368), zwanej dalej „ustawą”.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia w zakresie swojej regulacji zastępuje rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie wymagań dla wyposażenia morskiego (Dz. U. Nr 103, poz. 1091, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem”. Konieczność wydania nowego rozporządzenia spowodowana jest licznymi zmianami tego aktu prawnego - od 2009 r. rozporządzenie było nowelizowane czterokrotnie.

Projekt rozporządzenia wprowadza zasadniczą zmianę w porównaniu z treścią obowiązującego rozporządzenia. W projekcie rozporządzenia, zamiast dotychczasowego załącznika nr 2 do rozporządzenia zawierającego listę wyposażenia morskiego podlegającego procedurom oceny zgodności, wymagania oraz normy dotyczące metod badań wyposażenia morskiego, zawarto – w § 3.1 bezpośrednie odesłanie do przepisów załącznika do dyrektywy Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków (Dz. Urz. UE L 46 z 17.2.1997, str. 25, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 96/98/WE”, którą projekt rozporządzenia bezpośrednio implementuje. Tego rodzaju zabieg legislacyjny uzasadniony jest tym, że załącznik do dyrektywy 96/98/WE zawiera bardzo szczegółowe dane o charakterze technicznym i z tego powodu podlega częstym nowelizacjom (co najmniej raz do roku). Bezpośrednie odesłanie w projekcie rozporządzenia do treści dyrektywy 96/98/WE umożliwi jej automatyczną i terminową transpozycję do polskiego prawa bez potrzeby dokonywania corocznej zmiany tego rozporządzenia w tym zakresie. Dodatkowo w § 3.2 wprowadzono możliwość stosowania Polskich Norm wprowadzających normy zawarte w załączniku do dyrektywy Rady 96/98/WE.

W związku z rezygnacją z załącznika nr 2 do rozporządzenia, odpowiedniej zmianie redakcyjnej uległa numeracja porządkowa pozostałych załączników – dotychczasowy załącznik nr 3 do rozporządzenia otrzymuje załącznik nr 2 do rozporządzenia, a dotychczasowy załącznik nr 4 do rozporządzenia otrzymuje załącznik nr 3 do rozporządzenia.

Treść § 8 projektu rozporządzenia stanowi bezpośrednią transpozycję art. 2 dyrektywy Komisji 2012/32/UE z dnia 25 października 2012 r. zmieniającej dyrektywę Rady 96/98/WE

z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków (Dz. Urz. UE L 312 z 10.11.2012, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą 2012/32/UE”, określając, że wyposażenie morskie wymienione w kolumnie 1 załącznika A.1 do rozporządzenia jako „nowa pozycja” lub jako przeniesione z załącznika A.2 do rozporządzenia, które zostało wyprodukowane przed dniem 30 listopada 2013 r. zgodnie z procedurami przewidzianymi dla uznania typu obowiązującymi na terytorium Rzeczypospolitej Polski lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej może być umieszczane na statku lub wprowadzane na rynek nie dłużej niż przez dwa lata po tym terminie. Podobnemu celowi ma służyć treść § 9.2 umożliwiająca stosowanie takich zasad do niektórych wyrobów wyposażenia morskiego, o których mowa w rozporządzeniach wymienionych w tym przepisie.

Projektowany w § 10 termin wejścia w życie projektu rozporządzenia – dzień 30 listopada 2013 r., związany jest z terminem transpozycji dyrektywy 2012/32/UE.

W pozostałym zakresie projekt rozporządzenia nie wprowadza zmian w stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych. Nie istnieje również konieczność przedstawiania rozporządzenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, zgodnie z § 12a uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt rozporządzenia został udostępniony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej oraz na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Nie odnotowano zgłoszeń osób lub podmiotów zainteresowanych pracami nad projektem rozporządzenia w ramach działalności lobbingsowej.

Organizacje o charakterze lobbingsowym, wymienione w rejestrze podmiotów wykonujących zawodową działalność lobbingsową (bip.msw.gov.pl) nie zgłosiły zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia. Stosownie do art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa z chwilą udostępnienia rozporządzenia w Biuletynie Informacji Publicznej żadne podmioty nie zgłosiły zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

I. Cel wprowadzenia regulacji

Projekt rozporządzenia ma na celu zastąpienie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie wymagań dla wyposażenia morskiego (Dz. U. Nr 103, poz. 1091, z późn. zm.) oraz zapewnienie transpozycji dyrektywy Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków (Dz. Urz. WE L 46 z 17.2.1997, str. 25, z późn. zm.)

II. Podmioty, na które oddziałuje regulacja

Przepisy projektu rozporządzenia będą oddziaływać na:

- 1) armatorów i właścicieli statków morskich;
- 2) producentów wyposażenia morskiego lub upoważnionych przedstawicieli;
- 3) administrację morską i organizacje upoważnione.

III. Wyniki konsultacji społecznych

Projekt rozporządzenia został skierowany do konsultacji społecznych z następującymi partnerami:

1. Krajowa Izba Gospodarki Morskiej,
2. Związek Armatorów Polskich.
3. Polska Żegluga Bałtycka,
4. Polska Żegluga Morska,
5. Polski Rejestr Statków S.A.,
6. Polski Komitet Normalizacyjny,
7. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych LEWIATAN,
8. Krajowa Izba Gospodarcza,
9. Polskie Linie Oceaniczne.

Uwagi do projektu zgłosiła Polska Żegluga Morska - zaproponowano rozszerzenie w §7.4 projektu obowiązku umieszczania znaku zgodności również na certyfikacie wyrobu/świadectwie uznania. Propozycja nie została uwzględniona, ponieważ obowiązek taki nie wynika z przepisów prawa unijnego wdrażanego przez przedmiotowy projekt i stanowiłby nieuzasadnione nałożenie dodatkowych obowiązków na producentów. Pozostałe uwagi Polskiej Żeglugi Morskiej dotyczyły korekty nazw przepisów międzynarodowych

zawierających wymagania dla wyposażenia morskiego w Załączniku nr 1 i zostały w całości uwzględnione.

Polski Rejestr Statków S.A. przedstawił stanowisko, że wprowadzona w projekcie zasadnicza zmiana, polegająca na bezpośrednim odesłaniu do przepisów załącznika A.1 do aktualnej dyrektywy zawierającej zmiany do dyrektywy 96/98/WE, znacznie ułatwi zarówno aktualizację rozporządzenia, jak i korzystanie z przepisów dyrektywy przez zainteresowane podmioty.

IV. Skutki wprowadzenia regulacji

1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektu rozporządzenia nie wpłynie na sektor finansów publicznych.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektu rozporządzenia transponującego i aktualizującego normy dotyczące wyposażenia morskiego, mające na celu utrzymanie wysokiego poziomu bezpieczeństwa żeglugi, spowoduje konieczność wprowadzenia na rynek produktów zgodnych z najnowszymi normami, co pozytywnie wpłynie na konkurencyjność gospodarki. Z uwagi na fakt, że projekt rozporządzenia przewiduje jedynie aktualizację norm oraz biorąc pod uwagę okres przejściowy 2 lat na wprowadzenie na rynek wyposażenia, określonego jako „nowego”, nie przewiduje się zwiększonych kosztów poniesionych przez przedsiębiorstwa wytwarzające, bądź wprowadzające na rynek wyposażenie morskie, jak również przez armatorów statków.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektu rozporządzenia nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

5. Wpływ regulacji na stan środowiska

Wejście w życie projektu rozporządzenia nie wpłynie na stan środowiska.